

svares, når den omhandlede forretningsmæssigt udnyttede del af forskelsværdien blot udgør mere end en fjerdedel af hele ejendommens forskelsværdi.

For at undgå, at mindre ejendomme med en beskedent erhvervslokalitet, f. eks. villaer med mindre forretning eller værksted, pålignes døkningsafgift, foreslås det at ophæve kommunalbestyrelsernes adgang til at inddrage ejendomme, hvor den erhvervsmæssigt anvendte del af forskelsværdien udgør mindre end halvdel af forskelsværdien for hele ejendommen, under døkningsafgiftspligten.

De øvrige ændringer er af redaktionel karakter.

Til nr. 29.

Bestemmelserne om opkrævning af tillægsgrundskyld foreslås ændret navnlig med henblik på dels at ligestille alle primærkommuner med hensyn til adgangen til at opkræve tillægsgrundskyld, dels at afpasse kriteriet for pligten til at svare denne grundskyld til bestemmelserne i loven om kommunal indkomstskat. Medens opholdskommuneskattepligt ved skatteårets begyndelse hidtil har udelukket påligning af tillægsgrundskyld, har man ment, at det fremtidig må være afgørende, om det ved skatteårets begyndelse kan konstateres, at den kommune, i hvilken ejendommen er beliggende, er berettiget til i hvert fald en del af den pågældende skatteydere personlige kommuneskat for vedkommende kalenderår. Man har derimod ikke ment at kunne lade afgørelsen bero på, om ejendoms kommunen var skattekommune for skatteyderen, idet der vil kunne forekomme tilfælde, hvor en kommune overhovedet ikke får del i den kommuneskat, der påhviler en skatteyder, for hvem den er skattekommune.

Da tillægsgrundskylden må siges at være en slags compensation for den personlige kommuneskat, har man således ment, at andelsberettigelsen må være afgørende, samt at denne berettigelse af hensyn til udskrivningen af ejendomsskattebilletterne må være konstateret ved skatteårets begyndelse.

For ikke utilsigtet at lægge økonomiske hindringer i vejen for en ellers hensigtsmæssig landbrugsmæssig samdrift har man for ejendomme, der ved lovlig samdrift efter lov om landbrugs ejendomme drives fra en ejendom i en anden kommune, foreslået indsat en bestemmelse, hvorefter ejendoms kommunen ikke kan påligne tillægsgrundskyld, hvis blot ejeren eller forpagteren har den fornødne skattemæssige tilknytning til den anden kommune.

Da aktieselskaber m. v. efter de hidtil gældende regler kun meget undtagelsesvis har opfyldt betingelserne for påligning af tillægsgrundskyld, foreslås det af praktisk-administrative grunde, at selskaber m. v. undtages fra pligten til at svare tillægsgrundskyld. Ligeledes foreslås det, at dødsboer samt ejere (forpagtere), der er skattepligtige efter afsnit II i loven om kommunal indkomstskat, fritages for tillægsgrundskyldpligten, hvorved bemærkes, at der ikke hidtil har påhvilet dødsboer og begrænset skattepligtige en sådan pligt.

Til nr. 30.

Da tillægsgrundskyldpromillens maksimum er afhængig af størrelsen af den almindelige grundskyldpromille, hvis fastsættelse efter forslaget blot skal finde sted inden skatteårets begyndelse, foreslås det, at tillægsgrundskyldpromillens størrelse ligeledes blot skal fastsættes inden dette tidspunkt.

Til nr. 31.

Ændringen er af redaktionel karakter, idet tillægsgrundskyld hidtil i henseende til opkrævning m. v. er blevet anset for omfattet af bestemmelserne om grundskyld.

Til nr. 32.

Ændringen er af rent redaktionel karakter, idet bestemmelserne i § 30 i det hele måtte anses for gældende, selv om de ikke var optaget i loven.

Til nr. 33 og 34.

Ændringerne er af redaktionel karakter.